Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δέκατο πενταμελές τμήμα)

της 22ας Ιανουαρίου 2025*

«Οικονομική και Νομισματική Ένωση – Τραπεζική ένωση – Ενιαίος μηχανισμός εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων (ΕΜΕ) – Ενιαίο ταμείο εξυγίανσης (ΕΤΕ) – Απόφαση του ΕΣΕ σχετικά με τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών για την περίοδο συνεισφοράς 2019 – Άρθρα 12 και 14 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 – Έννοια της "αλλαγής του καθεστώτος" – Θεσμικό σύστημα προστασίας – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας»

Στην υπόθεση T-498/19,

Banco Cooperativo Español, SA, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους D. Sarmiento Ramírez-Escudero και J. Beltrán de Lubiano Sáez de Urabain, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (ΕΣΕ), εκπροσωπούμενου από τον M. Rius Riu και την C. De Falco, επικουρούμενους από τους B. Meyring, F. B. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch και S. Ianc, δικηγόρους,

καθού,

υποστηριζόμενου από την

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την A. Steiblytė, την P. Němečková και τον Δ. Τριανταφύλλου,

παρεμβαίνουσα,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δέκατο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Kornezov, πρόεδρο, E. Buttigieg, G. Hesse, D. Petrlík (εισηγητή) και L. Spangsberg Grønfeldt, δικαστές,

γραμματέας: S. Jund, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 9ης Ιουλίου 2024,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα, Banco Cooperativo Español, SA, ζητεί την ακύρωση, κατά το μέρος που την αφορά, της απόφασης SRB/ES/2022/47 του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (ΕΣΕ), της 8ης Αυγούστου 2022, με την οποία, αφενός, ανακλήθηκε η απόφαση SRB/ES/SRF/2019/10 του ΕΣΕ, της 16ης Απριλίου 2019, σχετικά με τις εκ των προτέρων εισφορές προς το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης (ΕΤΕ) για το 2019, στο μέτρο που αφορά τα ιδρύματα που μνημονεύονται στο παράρτημα I της απόφασης SRB/ES/2022/47, και, αφετέρου, υπολογίσθηκαν οι εκ των προτέρων εισφορές των ιδρυμάτων αυτών προς το ΕΤΕ για το 2019 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Ιστορικό της διαφοράς και μεταγενέστερα της ασκήσεως της προσφυγής πραγματικά περιστατικά

2 Η προσφεύγουσα είναι πιστωτικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ισπανία. Είναι μέλος του θεσμικού συστήματος προστασίας (στο εξής: ΘΣΠ) της Banco Cooperativo SPI, το οποίο εγκρίθηκε τον Μάρτιο του 2018 από την Banco de España (Τράπεζα της Ισπανίας, Ισπανία) σύμφωνα με το άρθρο 113, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2013, L 176, σ. 1).

3 Με την απόφαση SRB/ES/SRF/2019/10, της 16ης Απριλίου 2019, σχετικά με τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών προς το ΕΤΕ για το 2019 (στο εξής: αρχική απόφαση), το ΕΣΕ καθόρισε, σύμφωνα με το άρθρο 70, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1), τις εκ των προτέρων εισφορές προς το ΕΤΕ (στο εξής: εκ των προτέρων εισφορές) για το έτος 2019 (στο εξής: περίοδος συνεισφοράς 2019) των ιδρυμάτων που εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 2 σε συνδυασμό με το άρθρο 67, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού (στο εξής: ιδρύματα), μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η προσφεύγουσα.

4 Με πράξη επιβολής εισφοράς της 29ης Απριλίου 2019, το Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, Ταμείο για την ομαλή αναδιάρθρωση του τραπεζικού κλάδου, Ισπανία), ως εθνική αρχή εξυγίανσης κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, σημείο 3, του κανονισμού 806/2014, διέταξε την προσφεύγουσα να καταβάλει το ποσό της εκ των προτέρων εισφοράς της για την περίοδο συνεισφοράς 2019, όπως η εισφορά αυτή είχε καθοριστεί από το ΕΣΕ.

5 Στις 8 Αυγούστου 2022 το ΕΣΕ εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία ανακάλεσε και αντικατέστησε την αρχική απόφαση. Κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 15 έως 18 της προσβαλλόμενης απόφασης, σκοπός της εν λόγω απόφασης ήταν να θεραπεύσει την έλλειψη αιτιολογίας της αρχικής απόφασης την οποία είχε διαπιστώσει το ΕΣΕ κατόπιν της απόφασης της

15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ (C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601), και των διατάξεων της 3ης Μαρτίου 2022, ΕΣΕ κατά Portigon και Επιτροπής (C-664/20 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2022:161), και της 3ης Μαρτίου 2022, ΕΣΕ κατά Hypo Vorarlberg Bank (C-663/20 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2022:162).

6 Στις 19 Σεπτεμβρίου 2022 κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα η προσβαλλόμενη απόφαση.

7 Η προσφεύγουσα και το ΕΣΕ διαφωνούν ως προς τα στοιχεία που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς της προσφεύγουσας για την περίοδο συνεισφοράς 2019. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι το ΕΣΕ όφειλε να λάβει υπόψη τη συμμετοχή της σε ΘΣΠ κατά τη διάρκεια του έτους 2018, όπερ το ΕΣΕ δεν έπραξε.

Προσβαλλόμενη απόφαση

8 Η προσβαλλόμενη απόφαση περιλαμβάνει το σώμα, το οποίο συνοδεύεται, όσον αφορά την προσφεύγουσα, από τέσσερα παραρτήματα.

9 Στο σώμα της προσβαλλόμενης απόφασης εκτίθεται η διαδικασία καθορισμού των εκ των προτέρων εισφορών για την περίοδο συνεισφοράς 2019, η οποία εφαρμόζεται σε όλα τα ιδρύματα.

10 Ειδικότερα, στο τμήμα 6 της προσβαλλόμενης απόφασης, το ΕΣΕ καθόρισε το ετήσιο επίπεδο-στόχο που μνημονεύεται στο άρθρο 4 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/81 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2014, περί ενιαίων όρων εφαρμογής του κανονισμού 806/2014 όσον αφορά τις εκ των προτέρων εισφορές στο ΕΤΕ (ΕΕ 2015, L 15, σ. 1), για την περίοδο συνεισφοράς 2019 (στο εξής: ετήσιο επίπεδο-στόχος).

11 Επιπλέον, το ΕΣΕ εξέθεσε ότι είχε καθορίσει το ετήσιο επίπεδο-στόχο στο ένα όγδοο του 1,15 % του ποσού των καλυπτόμενων καταθέσεων όλων των ιδρυμάτων το 2018, όπως το ποσό αυτό προέκυψε από τα στοιχεία που είχαν κοινοποιήσει τα συστήματα εγγύησης καταθέσεων σύμφωνα με το άρθρο 16 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2014, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις εκ των προτέρων συνεισφορές σε χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης (ΕΕ 2015, L 11, σ. 44).

12 Στο τμήμα 7 της προσβαλλόμενης απόφασης, το ΕΣΕ περιέγραψε τη μέθοδο υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών για την περίοδο συνεισφοράς 2019.

13 Στο τμήμα 7 της προσβαλλόμενης απόφασης, το ΕΣΕ διευκρίνισε επίσης ότι τα ιδρύματα, πλην εκείνων που καταβάλλουν κατ' αποκοπήν εισφορά λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους, οφείλουν να καταβάλλουν εκ των προτέρων εισφορά προσαρμοσμένη στο προφίλ κινδύνου τους, την οποία το ΕΣΕ καθόρισε ακολουθώντας τα εξής κύρια στάδια.

14 Στο πρώτο στάδιο, το ΕΣΕ υπολόγισε, σύμφωνα με το άρθρο 70, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 806/2014, τη βασική ετήσια εισφορά κάθε ιδρύματος, η οποία καθορίζεται με βάση τον λόγο μεταξύ του ύψους των υποχρεώσεων του οικείου ιδρύματος, πλην ιδίων κεφαλαίων και καλυπτόμενων καταθέσεων (στο εξής: καθαρές υποχρεώσεις), και των καθαρών υποχρεώσεων του συνόλου των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος όλων των κρατών μελών που συμμετέχουν στον Ενιαίο Μηχανισμό Εξυγίανσης (ΕΜΕ). Βάσει του άρθρου 5,

παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, το ΕΣΕ αφαίρεσε ορισμένα είδη υποχρεώσεων από τις καθαρές υποχρεώσεις του ιδρύματος που έπρεπε να ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό της εν λόγω εισφοράς.

15 Στο δεύτερο στάδιο του υπολογισμού της εκ των προτέρων εισφοράς, το ΕΣΕ προέβη σε προσαρμογή της βασικής ετήσιας εισφοράς ανάλογα με το προφίλ κινδύνου του οικείου ιδρύματος, σύμφωνα με το άρθρο 70, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β', του κανονισμού 806/2014.

16 Τέλος, το ΕΣΕ υπολόγισε την εκ των προτέρων εισφορά κάθε ιδρύματος κατανέμοντας το ετήσιο επίπεδο-στόχο μεταξύ όλων των ιδρυμάτων κατ' αναλογίαν προς την προσαρμοσμένη ανάλογα με το προφίλ κινδύνου βασική ετήσια εισφορά.

Αιτήματα των διαδίκων

17 Η προσφεύγουσα ζητεί, κατ' ουσίαν, με το τελευταίο δικόγραφό της, από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέρος που την αφορά·

– να καταδικάσει το ΕΣΕ στα δικαστικά έξοδα.

18 Το ΕΣΕ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

19 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

20 Με το εισαγωγικό δικόγραφο της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως, εκ των οποίων ο πρώτος αφορά παράβαση των άρθρων 12 και 14 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, στο μέτρο που το ΕΣΕ δεν έλαβε υπόψη τη συμμετοχή της σε ΘΣΠ για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς για την περίοδο συνεισφοράς 2019, και ο δεύτερος, προβαλλόμενος επικουρικώς, αφορά ένσταση ελλείψεως νομιμότητας των άρθρων 12 και 14 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 λόγω παράβασης του άρθρου 103, παράγραφοι 2 και 7, της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2014, L 173, σ. 190).

21 Με το υπόμνημα προσαρμογής της προσφυγής, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 20 Σεπτεμβρίου 2022 δυνάμει του άρθρου 86 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι εμμένει στο σύνολο της επιχειρηματολογίας που ανέπτυξε με το εισαγωγικό δικόγραφο, διευκρινίζοντας συγχρόνως ότι, κατόπιν της ανάκλησης και της αντικατάστασης της αρχικής απόφασης από την προσβαλλόμενη απόφαση, τα αιτήματά της πρέπει να νοηθούν ως αφορώντα την προσβαλλόμενη απόφαση.

22 Πρέπει να εξεταστεί, κατ' αρχάς, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, με τον οποίο η προσφεύγουσα προβάλλει έλλειψη νομιμότητας των άρθρων 12 και 14 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 και, εν συνεχεία, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος αφορά τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ένσταση ελλείψεως νομιμότητας των άρθρων 12 και 14 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63

Επί του παραδεκτού

23 Το ΕΣΕ υποστηρίζει ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι απαράδεκτος λόγω αοριστίας, καθόσον η προσφεύγουσα δεν διευκρίνισε ποιες διατάξεις των άρθρων 12 και 14 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 πρέπει, κατά την άποψή της, να κηρυχθούν ανεφάρμοστες για τον λόγο ότι παραβιάζουν το άρθρο 103, παράγραφοι 2 και 7, της οδηγίας 2014/59. Επιπλέον, κατά το ΕΣΕ, η νομιμότητα του άρθρου 12 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού δεν ασκεί επιρροή εν προκειμένω, δεδομένου ότι η διάταξη αυτή δεν έχει εφαρμογή.

24 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι παραδεκτός.

25 Συναφώς, από τη νομολογία προκύπτει ότι είναι αναγκαίο, προκειμένου μια προσφυγή ή αγωγή να είναι παραδεκτή, τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων αυτή στηρίζεται να προκύπτουν, τουλάχιστον συνοπτικώς, αλλά κατά τρόπο συνεκτικό και κατανοητό, από το ίδιο το δικόγραφό της, τούτο δε προς κατοχύρωση της ασφάλειας δικαίου και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης. Επίσης κατά τη νομολογία, κάθε ισχυρισμός ή λόγος που δεν διατυπώνεται με επαρκή πληρότητα στο εισαγωγικό δικόγραφο πρέπει να θεωρείται απαράδεκτος (βλ. απόφαση της 7ης Ιουλίου 2021, Bateni κατά Συμβουλίου, T-455/17, EU:T:2021:411, σκέψη 135 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· πρβλ., επίσης, απόφαση της 30ής Ιουνίου 2021, Ιταλία κατά Επιτροπής, T-265/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2021:392, σκέψη 33 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

26 Όσον αφορά την έλλειψη σαφήνειας του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, την οποία προβάλλει το ΕΣΕ, επισημαίνεται ότι, με το δικόγραφο της προσφυγής, η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι προβάλλει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας των άρθρων 12 και 14 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 μόνο για την περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο της εξέτασης του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ερμηνεύσει τα άρθρα αυτά υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπουν να ληφθεί υπόψη η συμμετοχή της σε ΘΣΠ κατά το 2018 για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς της για την περίοδο συνεισφοράς 2019.

27 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα, αφενός, υποστηρίζει ότι το άρθρο 12, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 έχει την έννοια ότι επιτρέπει να ληφθεί υπόψη η συμμετοχή της σε ΘΣΠ κατά το 2018 για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς της για την περίοδο συνεισφοράς 2019. Αφετέρου, ισχυρίζεται ότι η ημερομηνία

αναφοράς για την παροχή πληροφοριών προς τον σκοπό υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών για την περίοδο συνεισφοράς 2019, ημερομηνία την οποία το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού ορίζει ως την 31η Δεκεμβρίου 2017, δεν εμποδίζει το ΕΣΕ να λάβει υπόψη, για την εν λόγω περίοδο, τη συμμετοχή της σε ΘΣΠ η οποία έλαβε χώρα το 2018.

28 Κατά συνέπεια, από τη συνολική ερμηνεία του δικογράφου της προσφυγής προκύπτει ότι η προσφεύγουσα προέβαλε ένσταση ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 12, παράγραφος 2, και του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63. Εξάλλου, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε επίσης ότι, με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, βάλλει κατά του παράνομου χαρακτήρα των εν λόγω διατάξεων.

29 Όσον αφορά το δεύτερο επιχείρημα του ΕΣΕ, κατά το οποίο η νομιμότητα του άρθρου 12 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 δεν ασκεί επιρροή εν προκειμένω, υπενθυμίζεται ότι ένσταση ελλείψεως νομιμότητας η οποία προβάλλεται παρεμπιπτόντως δυνάμει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ επ' αφορμή προσβολής, στο πλαίσιο ένδικης διαδικασίας, της νομιμότητας μιας άλλης πράξεως, είναι παραδεκτή μόνον εφόσον υπάρχει συνάφεια μεταξύ της πράξεως αυτής και του κανόνα του οποίου αμφισβητείται η νομιμότητα (αποφάσεις της 30ής Απριλίου 2019, Wattiau κατά Κοινοβουλίου, T-737/17, EU:T:2019:273, σκέψη 56, και της 16ης Ιουνίου 2021, Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji κατά Επιτροπής, T-126/19, EU:T:2021:360, σκέψη 33).

30 Πάντως, το άρθρο 277 ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνεύεται κατά τρόπο επαρκώς ευρύ ώστε να διασφαλίζεται αποτελεσματικός έλεγχος της νομιμότητας των πράξεων γενικού χαρακτήρα των θεσμικών οργάνων υπέρ των προσώπων που δεν μπορούν να ασκήσουν ευθεία προσφυγή κατά των πράξεων αυτών. Συνεπώς, το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 277 ΣΛΕΕ πρέπει να καλύπτει τις πράξεις των θεσμικών οργάνων που άσκησαν επιρροή στην έκδοση της αποφάσεως που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής ακυρώσεως, υπό την έννοια ότι η απόφαση αυτή στηρίζεται ουσιαστικά σε αυτές τις πράξεις, ακόμη και αν οι εν λόγω πράξεις δεν αποτέλεσαν επισήμως νομική βάση της ως άνω αποφάσεως. Επιπλέον, όσον αφορά την εξέταση της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας, οι κανόνες ενός και του αυτού καθεστώτος δεν μπορούν να τύχουν τεχνητού διαχωρισμού (βλ. απόφαση της 16ης Ιουνίου 2021, Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji κατά Επιτροπής, T-126/19, EU:T:2021:360, σκέψη 34 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

31 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το ΕΣΕ όφειλε να λάβει υπόψη τη συμμετοχή της σε ΘΣΠ κατά το 2018 για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς της για την περίοδο συνεισφοράς 2019 βάσει του άρθρου 12, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, όπερ το ΕΣΕ αρνήθηκε να πράξει στηριζόμενο στην ίδια διάταξη, καθόσον την ερμήνευσε με διαφορετικό τρόπο.

32 Με την προβληθείσα ένσταση ελλείψεως νομιμότητας, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αν η ερμηνεία του άρθρου 12, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 στην οποία προέβη το ΕΣΕ με την προσβαλλόμενη απόφαση ήταν ορθή, η διάταξη αυτή θα ήταν παράνομη για τον λόγο ότι θα ήταν αντίθετη προς το άρθρο 103, παράγραφοι 2 και 7, της οδηγίας 2014/59, δεδομένου ότι οι εν λόγω διατάξεις επιβάλλουν στην Επιτροπή να διασφαλίζει, κατά την έκδοση του ως άνω κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού, ότι οι βασικές ετήσιες εισφορές προσαρμόζονται καταλλήλως στο προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων και ότι η συμμετοχή ενός ιδρύματος σε ΘΣΠ λαμβάνεται υπόψη κατά την προσαρμογή αυτή.

33 Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται ότι υφίσταται συνάφεια μεταξύ της προσβαλλόμενης απόφασης και του άρθρου 12, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63.

34 Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο διότι το επιχείρημα του ΕΣΕ, το οποίο εκτίθεται στη σκέψη 29 ανωτέρω, θα ισοδυναμούσε, αν γινόταν δεκτό, με τεχνητό διαχωρισμό των κανόνων του καθεστώτος υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών το οποίο θέσπισε ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 2015/63 και με στέρηση της πρακτικής αποτελεσματικότητας του άρθρου 277 ΣΛΕΕ.

35 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθούν οι ενστάσεις απαραδέκτου που προβάλλει το ΕΣΕ κατά του δεύτερου λόγου ακυρώσεως.

Επί της ουσίας

36 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αν το άρθρο 12, παράγραφος 2, και το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 έχουν την έννοια ότι η συμμετοχή της σε ΘΣΠ κατά το 2018 δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς της για την περίοδο συνεισφοράς 2019, τότε οι διατάξεις αυτές αντιβαίνουν στο άρθρο 103, παράγραφοι 2 και 7, της οδηγίας 2014/59.

37 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα προέβαλε την υπό κρίση ένσταση ελλείψεως νομιμότητας μόνο για την περίπτωση που μνημονεύεται στη σκέψη 36 ανωτέρω, πρέπει να εξεταστεί, σε πρώτο στάδιο, αν το άρθρο 12, παράγραφος 2, και το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 επιτρέπουν στο ΕΣΕ να λάβει υπόψη τη συμμετοχή ιδρύματος σε ΘΣΠ κατά το 2018 για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς του για την περίοδο συνεισφοράς 2019. Σε αντίθετη περίπτωση, πρέπει να εκτιμηθεί, σε δεύτερο στάδιο, αν οι εν λόγω διατάξεις είναι σύμφωνες με το άρθρο 103, παράγραφοι 2 και 7, της οδηγίας 2014/59.

– Επί του περιεχομένου του άρθρου 12, παράγραφος 2, και του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63

38 Το άρθρο 12, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 αναφέρει ότι «[μ]ια αλλαγή του καθεστώτος ενός ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένου ενός μικρού ιδρύματος, κατά τη διάρκεια της περιόδου συνεισφοράς, δεν επηρεάζει την ετήσια καταβλητέα συνεισφορά κατά το συγκεκριμένο έτος».

39 Κατά το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, «[τ]α ιδρύματα παρέχουν στην αρχή εξυγίανσης τις τελευταίες εγκεκριμένες ετήσιες οικονομικές καταστάσεις που ήταν διαθέσιμες, το αργότερο, στις 31 Δεκεμβρίου του έτους που προηγείται της περιόδου συνεισφοράς, μαζί με τη γνωμοδότηση που υποβάλλεται από τον νόμιμο ελεγκτή ή το ελεγκτικό γραφείο».

40 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το άρθρο 12, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 έχει την έννοια ότι η συμμετοχή ιδρύματος σε ΘΣΠ συνιστά αλλαγή του καθεστώτος κατά την εν λόγω διάταξη και ότι μια τέτοια αλλαγή πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την περίοδο συνεισφοράς που έπεται της περιόδου κατά τη διάρκεια της οποίας επήλθε η αλλαγή αυτή, ήτοι της περιόδου κατά τη διάρκεια της οποίας το οικείο ίδρυμα εντάχθηκε στο

ΘΣΠ. Επομένως, στο μέτρο που η προσφεύγουσα άρχισε να συμμετέχει σε ΘΣΠ το 2018, το ΕΣΕ όφειλε να λάβει υπόψη την περίσταση αυτή για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς της για την περίοδο συνεισφοράς 2019.

41 Επιπλέον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το ΕΣΕ, το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 δεν το εμποδίζει να λάβει υπόψη τη συμμετοχή ιδρύματος σε ΘΣΠ η οποία έλαβε χώρα το 2018 για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς του ιδρύματος για την περίοδο συνεισφοράς 2019, ακόμη και αν η συμμετοχή αυτή δεν ήταν ενεργή στις 31 Δεκεμβρίου 2017. Εν πάση περιπτώσει, η ως άνω διάταξη δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να υπονομευθεί η συμμόρφωση προς την απαίτηση του άρθρου 103, παράγραφοι 2 και 7, της οδηγίας 2014/59 περί προσαρμογής των εκ των προτέρων εισφορών στο προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων, ιδίως όσον αφορά τη συμμετοχή τους σε ΘΣΠ.

42 Το ΕΣΕ και η Επιτροπή αντικρούουν την ανωτέρω επιχειρηματολογία.

43 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 προβλέπει ότι το ΕΣΕ υπολογίζει την εκ των προτέρων εισφορά κάθε ιδρύματος βάσει των πληροφοριών που παρέχει το ίδρυμα σύμφωνα με το άρθρο 14 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού.

44 Κατ' αρχάς, το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 ορίζει ότι τα ιδρύματα πρέπει να παρέχουν στο ΕΣΕ τις τελευταίες εγκεκριμένες ετήσιες οικονομικές καταστάσεις που ήταν διαθέσιμες το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου του έτους που προηγείται της περιόδου συνεισφοράς (στο εξής: έτος N-1). Οι εν λόγω οικονομικές καταστάσεις πρέπει να συνοδεύονται από τη γνωμοδότηση που υποβάλλεται από τον νόμιμο ελεγκτή ή το ελεγκτικό γραφείο.

45 Διαπιστώνεται ότι, λαμβανομένης υπόψη της διάρκειας οριστικοποίησης των εν λόγω οικονομικών καταστάσεων, οι πληροφορίες βάσει των οποίων το ΕΣΕ υπολογίζει την εκ των προτέρων εισφορά κάθε ιδρύματος αφορούν, κατά γενικό κανόνα, το προτελευταίο έτος που προηγείται της περιόδου συνεισφοράς ή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μια λογιστική χρήση η οποία άρχισε κατά τη διάρκεια του εν λόγω προτελευταίου έτους και έκλεισε κατά τη διάρκεια του έτους N-1 (στο εξής, όσον αφορά τις δύο αυτές περιόδους: έτος αναφοράς N-2).

46 Εν συνεχεία, από το άρθρο 14, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 προκύπτει ότι τα ιδρύματα πρέπει να παρέχουν στο ΕΣΕ τουλάχιστον τις πληροφορίες που μνημονεύονται στο παράρτημα ΙΙ του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού, μεταξύ των οποίων και τις υποχρεώσεις που δημιουργούνται από συμμετέχον σε ΘΣΠ ίδρυμα και εξαιρούνται από τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού.

47 Τέλος, το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 προβλέπει ότι οι πληροφορίες οι οποίες μνημονεύονται στο παράρτημα ΙΙ του εν λόγω κανονισμού και περιλαμβάνονται στις απαιτήσεις εποπτικής αναφοράς παρέχονται στο ΕΣΕ όπως δηλώνονται από το ίδρυμα στην πλέον πρόσφατη σχετική εποπτική έκθεση που υποβλήθηκε στην αρμόδια αρχή σχετικά με το έτος αναφοράς των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων για τις οποίες κάνει λόγο το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού.

48 Επομένως, από τον συνδυασμό του άρθρου 4, παράγραφος 1, και του άρθρου 14, παράγραφοι 1 έως 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 προκύπτει ότι το ΕΣΕ οφείλει να υπολογίζει τις εκ των προτέρων εισφορές βάσει των πληροφοριών των τελευταίων εγκεκριμένων και

πιστοποιημένων ετήσιων οικονομικών καταστάσεων (στο εξής: οικονομικές καταστάσεις) οι οποίες είναι διαθέσιμες στις 31 Δεκεμβρίου του έτους N-1 (πρβλ. απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2019, State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, σκέψη 42), εξυπακουομένου ότι οι πληροφορίες αυτές αφορούν συνεπώς τις οικονομικές καταστάσεις σχετικά με το έτος αναφοράς N-2.

49 Στο πλαίσιο αυτό, διευκρινίζεται ότι, για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς ενός ιδρύματος, η πληροφορία σχετικά με τη συμμετοχή του σε ΘΣΠ συνδέεται στενά με άλλες πληροφορίες που περιλαμβάνονται στις οικονομικές καταστάσεις του ιδρύματος. Ειδικότερα, όταν το ΕΣΕ εφαρμόζει, για παράδειγμα, τον δείκτη κινδύνου ΘΣΠ, όπως προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 5, στοιχείο β′, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, οφείλει, μεταξύ άλλων, να λαμβάνει υπόψη –σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού– τη σχετική στάθμιση του δείκτη κινδύνου «εμπορικές δραστηριότητες, εκτός ισολογισμού ανοίγματα, παράγωγα, πολυπλοκότητα και δυνατότητα εξυγίανσης» που προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 5, στοιχείο α′, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού. Όπως υποστήριξε το ΕΣΕ, χωρίς να αντικρουστεί από την προσφεύγουσα, οι πληροφορίες σχετικά με τον τελευταίο αυτό δείκτη κινδύνου περιλαμβάνονται, κατά κανόνα, στις οικονομικές καταστάσεις του οικείου ιδρύματος.

50 Επομένως, όταν ένα τέτοιο ίδρυμα συμμετέχει σε ΘΣΠ κατά τη διάρκεια του έτους N-1, η συμμετοχή αυτή υλοποιείται μετά το κλείσιμο των οικονομικών καταστάσεων σχετικά με το έτος αναφοράς N-2, οι οποίες είναι καθοριστικές για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς του οικείου ιδρύματος, όπως προκύπτει από τη σκέψη 45 ανωτέρω. Υπό τις συνθήκες αυτές, η εν λόγω συμμετοχή σε ΘΣΠ δεν μπορεί να θεωρηθεί ως πληροφορία σχετική με τις ως άνω οικονομικές καταστάσεις. Σε μια τέτοια περίπτωση, το ΕΣΕ δεν μπορεί να λάβει υπόψη τη συμμετοχή σε ΘΣΠ κατά τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς του εν λόγω ιδρύματος για την οικεία περίοδο συνεισφοράς.

51 Το ως άνω συμπέρασμα δεν αναιρείται από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

52 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ΕΣΕ υποχρεούται να λαμβάνει υπόψη τη συμμετοχή ιδρύματος σε ΘΣΠ κατά τη διάρκεια του έτους N-1 βάσει του άρθρου 12, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, δεδομένου ότι η συμμετοχή αυτή συνιστά αλλαγή του καθεστώτος κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης.

53 Χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί κατά πόσον η συμμετοχή ενός ιδρύματος σε ΘΣΠ συνιστά «αλλαγή του καθεστώτος» κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, αρκεί να σημειωθεί ότι, εν πάση περιπτώσει, η διάταξη αυτή δεν υποχρεώνει το ΕΣΕ να λάβει υπόψη μια τέτοια αλλαγή που λαμβάνει χώρα κατά τη διάρκεια του έτους N-1 για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς όσον αφορά την οικεία περίοδο συνεισφοράς.

54 Πράγματι, το άρθρο 12, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 προβλέπει απλώς και μόνον ότι μια αλλαγή του καθεστώτος ενός ιδρύματος, κατά τη διάρκεια της περιόδου συνεισφοράς, «δεν επηρεάζει την [εκ των προτέρων] καταβλητέα συνεισφορά κατά το συγκεκριμένο έτος». Συνεπώς, η εν λόγω διάταξη διευκρινίζει μεν ότι η αλλαγή του καθεστώτος δεν πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς που οφείλεται για το ίδιο έτος κατά το οποίο έλαβε χώρα η εν λόγω αλλαγή, δεν επιβάλλει ωστόσο να λαμβάνεται κατ' ανάγκην υπόψη η αλλαγή αυτή για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς που οφείλεται για το επόμενο έτος.

55 Συναφώς, κατ’ αρχάς, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να υποστηρίζει ότι η χρήση των όρων «το συγκεκριμένο έτος» συνεπάγεται διαφορετική μεταχείριση μεταξύ του έτους κατά τη διάρκεια του οποίου επήλθε η αλλαγή του καθεστώτος και του επόμενου έτους.

56 Πράγματι, το γεγονός και μόνον ότι το άρθρο 12, παράγραφος 2, του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 διευκρινίζει ότι η αλλαγή του καθεστώτος κατά τη διάρκεια της περιόδου συνεισφοράς δεν επηρεάζει την εκ των προτέρων εισφορά που οφείλεται για την ίδια αυτή περίοδο δεν σημαίνει ότι, a contrario, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για την επόμενη περίοδο.

57 Εν συνεχεία, και εφόσον υποτεθεί ότι η συμμετοχή ιδρύματος σε ΘΣΠ συνιστά «αλλαγή του καθεστώτος» κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 2, του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, από τον συνδυασμό του άρθρου 4, παράγραφος 1, και του άρθρου 14, παράγραφοι 1 έως 3, του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού προκύπτει, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 48 έως 50 ανωτέρω, ότι μια τέτοια συμμετοχή πρέπει να λαμβάνεται υπόψη εάν απορρέει από τις πληροφορίες σχετικά με τις οικονομικές καταστάσεις που αφορούν το έτος αναφοράς N-2.

58 Πλην όμως, από κανένα στοιχείο του γράμματος του άρθρου 12, παράγραφος 2, του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 δεν προκύπτει ότι η διάταξη αυτή εισάγει παρέκκλιση από τον ως άνω κανόνα.

59 Ειδικότερα, μολονότι είναι αληθές ότι, όπως επισημαίνει η προσφεύγουσα, το άρθρο 14 του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 περιλαμβάνεται στο τμήμα 3 του κανονισμού αυτού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Διοικητικές πτυχές και κυρώσεις», εντούτοις δεν μπορεί να συναχθεί εξ αυτού ότι το πεδίο εφαρμογής του εν λόγω άρθρου πρέπει να περιορίζεται στις αμιγώς διοικητικές πτυχές του συστήματος των εκ των προτέρων εισφορών. Αντιθέτως μάλιστα, δεδομένου ότι το άρθρο 4, παράγραφος 1, του ως άνω κανονισμού προβλέπει ρητώς ότι το ΕΣΕ πρέπει να υπολογίζει τις εκ των προτέρων εισφορές βάσει των πληροφοριών που παρέχουν τα ιδρύματα «σύμφωνα με το άρθρο 14 [του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63]», η διάταξη αυτή είναι κρίσιμη για τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών.

60 Τέλος, δεν μπορεί να ευδοκιμήσει το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, αν το άρθρο 12, παράγραφος 2, του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 δεν παρέχει τη δυνατότητα να λαμβάνεται υπόψη η αλλαγή του καθεστώτος κατά την περίοδο συνεισφοράς που έπεται εκείνης κατά την οποία επήλθε η αλλαγή αυτή, η εν λόγω διάταξη καθίσταται περιττή.

61 Συναφώς, από τη νομολογία προκύπτει ότι το άρθρο 12, παράγραφος 2, του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 έχει ιδίως ως σκοπό να αποφευχθεί κάθε αβεβαιότητα σχετικά με το περιεχόμενο του άρθρου 12, παράγραφος 1, του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού, στο μέτρο που η εν λόγω διάταξη προβλέπει παρέκκλιση από την αρχή σύμφωνα με την οποία οι εκ των προτέρων εισφορές υπολογίζονται επί τη βάσει των πληροφοριών που είναι διαθέσιμες στις 31 Δεκεμβρίου του έτους N-1 (απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 2022, ABLV Bank κατά ΕΣΕ, C-202/21 P, EU:C:2022:734, σκέψη 61).

62 Συνεπώς, το άρθρο 12, παράγραφος 2, του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 διατηρεί το αντικείμενό του καθόσον διευκρινίζει ρητώς τη συνέπεια που μπορεί ήδη να συναχθεί σιωπηρώς από το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού, ήτοι ότι η «αλλαγή του καθεστώτος» ενός ιδρύματος δεν μπορεί να επηρεάσει την εκ των προτέρων εισφορά που οφείλεται για το επίμαχο έτος.

63 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το άρθρο 12, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 δεν υποχρεώνει το ΕΣΕ να λαμβάνει υπόψη τη συμμετοχή ιδρύματος σε ΘΣΠ η οποία έλαβε χώρα κατά το έτος Ν-1 για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς.

64 Δεύτερον, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να υποστηρίζει ότι μια τέτοια υποχρέωση απορρέει από το άρθρο 14, παράγραφος 5, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, το οποίο ορίζει ότι, «[ε]άν οι πληροφορίες ή τα δεδομένα που υποβάλλονται στις αρχές εξυγίανσης υπόκεινται σε επικαιροποιήσεις ή διορθώσεις, οι εν λόγω επικαιροποιήσεις ή διορθώσεις υποβάλλονται στις αρχές εξυγίανσης χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση».

65 Συναφώς, διευκρινίζεται ότι οι επικαιροποιήσεις οι οποίες μνημονεύονται στο άρθρο 14, παράγραφος 5, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 αφορούν τις πληροφορίες ή τα δεδομένα τα οποία παρέχει το οικείο ίδρυμα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού και τα οποία, συνεπώς, αφορούν το έτος αναφοράς Ν-2. Επομένως, από κανένα στοιχείο του άρθρου 14, παράγραφος 5, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού δεν προκύπτει ότι η διάταξη αυτή έχει ως αντικείμενο να επιτρέπει σε ίδρυμα να υποβάλλει στο ΕΣΕ πληροφορίες σχετικές με περίοδο διαφορετική από εκείνη την οποία αφορούν οι οικονομικές καταστάσεις του άρθρου 14, παράγραφος 1, του ίδιου κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού, ήτοι το έτος αναφοράς Ν-2.

66 Τρίτον, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να στηριχθεί στο άρθρο 17, παράγραφος 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 για να υποστηρίξει ότι το ΕΣΕ υποχρεούται να λαμβάνει υπόψη πληροφορίες που αφορούν το έτος Ν-1.

67 Το άρθρο 17, παράγραφος 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 προβλέπει ότι, «[ε]φόσον οι πληροφορίες που υποβλήθηκαν από τα ιδρύματα στην αρχή εξυγίανσης υπόκεινται σε αναδιατυπώσεις ή αναθεωρήσεις, η αρχή εξυγίανσης προσαρμόζει την [εκ των προτέρων] συνεισφορά σύμφωνα με τις επικαιροποιημένες πληροφορίες κατά τον υπολογισμό της [εκ των προτέρων] συνεισφοράς του εν λόγω ιδρύματος για την επόμενη περίοδο συνεισφοράς».

68 Εξ αυτού συνάγεται, όπως υποστηρίζει το ΕΣΕ, ότι το άρθρο 17, παράγραφος 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 καθορίζει απλώς και μόνον το χρονικό σημείο από το οποίο οι αναδιατυπώσεις ή οι αναθεωρήσεις τις οποίες αφορά η διάταξη αυτή παράγουν αποτελέσματα, ήτοι κατά την επόμενη περίοδο συνεισφοράς. Αντιθέτως, η εν λόγω διάταξη δεν έχει ως αντικείμενο την τροποποίηση της ημερομηνίας αναφοράς των πληροφοριών που είναι κρίσιμες για τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 14, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού.

69 Τέταρτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, στηριζόμενη στις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα M. Campos Sánchez-Bordona στην υπόθεση State Street Bank International (C-255/18, EU:C:2019:539, σημείο 71), ότι ο υπολογισμός των εκ των προτέρων εισφορών πρέπει να πραγματοποιείται βάσει «στιγμιαίας αποτυπώσεως» των ιδρυμάτων την 1η Ιανουαρίου κάθε οικονομικού έτους. Κατά την άποψή της, η συμμετοχή της στο οικείο ΘΣΠ έπρεπε, ως εκ τούτου, να ληφθεί υπόψη για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς της για την περίοδο συνεισφοράς 2019.

70 Συναφώς, αφενός, επισημαίνεται ότι, μολονότι το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 κάνει μνεία σε μια μοναδική ημερομηνία, ήτοι στις 31 Δεκεμβρίου του έτους Ν-1, εντούτοις η μνεία αυτή αφορά τη διαθεσιμότητα των οικονομικών καταστάσεων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών.

Ωστόσο, οι διαθέσιμες κατά την ημερομηνία αυτή οικονομικές καταστάσεις πρέπει επίσης να έχουν δεόντως εγκριθεί και πιστοποιηθεί, όπερ σημαίνει, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 45 ανωτέρω, ότι οι οικονομικές αυτές καταστάσεις αφορούν το έτος αναφοράς N-2.

71 Αφετέρου, από το άρθρο 14, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 προκύπτει, βεβαίως, ότι, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, οι πληροφορίες που αποτελούν τη βάση υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών για μια περίοδο συνεισφοράς μπορούν να παρασχεθούν από το οικείο ίδρυμα το αργότερο έως τις 31 Ιανουαρίου του έτους της περιόδου συνεισφοράς. Εντούτοις, ούτε και αυτό επηρεάζει τη διαπίστωση, η οποία απορρέει από τις σκέψεις 42 έως 50 ανωτέρω, ότι οι ως άνω πληροφορίες πρέπει να αφορούν τις οικονομικές καταστάσεις που ήταν διαθέσιμες στις 31 Δεκεμβρίου του έτους N-1 και αφορούν, ως εκ τούτου, το έτος αναφοράς N-2.

72 Πέμπτον, το ίδιο συμπέρασμα επιβάλλεται όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η συμμετοχή ενός ιδρύματος σε ΘΣΠ δεν αποτελεί λογιστικό στοιχείο το οποίο μπορεί να παρουσιάσει διακυμάνσεις. Πράγματι, ο ενδεχόμενος κυμαινόμενος ή στατικός χαρακτήρας των πληροφοριών που μνημονεύονται στο άρθρο 14, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 δεν ασκεί επιρροή, λαμβανομένου υπόψη του σαφούς γράμματος του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού, από το οποίο προκύπτει ότι οι πληροφορίες για τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών πρέπει να σχετίζονται με τις οικονομικές καταστάσεις που είναι διαθέσιμες στις 31 Δεκεμβρίου του έτους N-1 και ότι, ως εκ τούτου, οι εν λόγω πληροφορίες αφορούν, όπως επισημαίνεται στη σκέψη 45 ανωτέρω, το έτος αναφοράς N-2.

73 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, διαπιστώνεται ότι το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 δεν υποχρεώνει το ΕΣΕ να λαμβάνει υπόψη τη συμμετοχή ιδρύματος σε ΘΣΠ για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς κατά την περίοδο συνεισφοράς που έπεται εκείνης κατά τη διάρκεια της οποίας έλαβε χώρα η συμμετοχή αυτή, ούτε του επιτρέπει, εξάλλου, να το πράξει.

74 Το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώνεται από τον σκοπό που επιδιώκει το σύστημα των εκ των προτέρων εισφορών, όπως θεσπίστηκε με την οδηγία 2014/59 και τον κανονισμό 806/2014 και όπως διευκρινίζεται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2015/63.

75 Συγκεκριμένα, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 48 ανωτέρω, το ΕΣΕ οφείλει να υπολογίζει τις εκ των προτέρων εισφορές βάσει των πληροφοριών που αφορούν τις οικονομικές καταστάσεις οι οποίες είναι διαθέσιμες στις 31 Δεκεμβρίου του έτους N-1 και σχετίζονται με το έτος αναφοράς N-2.

76 Αν, όμως, το ΕΣΕ όφειλε να λαμβάνει υπόψη όλες τις συμμετοχές των οικείων ιδρυμάτων σε ΘΣΠ κατά τη διάρκεια του έτους N-1, θα μπορούσε να τεθεί σε κίνδυνο η αξιοπιστία του υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών που πραγματοποιείται κατά το επόμενο έτος, δεδομένου ότι το ΕΣΕ θα ήταν, μεταξύ άλλων, υποχρεωμένο να πραγματοποιήσει τον υπολογισμό αυτόν βάσει πληροφοριών διαφορετικών από εκείνες οι οποίες αφορούν τις εν λόγω δεόντως εγκριθείσες οικονομικές καταστάσεις. Θα υπήρχε, συνακόλουθα, κίνδυνος η έλλειψη αξιοπιστίας του ως άνω υπολογισμού να εμποδίσει την επίτευξη του επιδιωκόμενου από το σύστημα των εκ των προτέρων εισφορών σκοπού, ο οποίος συνίσταται στη συγκέντρωση, το αργότερο έως την 31η Δεκεμβρίου 2023, τουλάχιστον του 1 % του ποσού των καλυπτόμενων καταθέσεων όλων των

ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος των συμμετεχόντων στον ΕΜΕ κρατών μελών (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2019, State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, σκέψεις 41 και 43).

77 Τέλος, η συνεκτίμηση της συμμετοχής σε ΘΣΠ η οποία έλαβε χώρα κατά το έτος Ν-1 θα επηρέαζε τη συνοχή του υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών καθώς και τη συγκρισιμότητα των πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό αυτόν. Συγκεκριμένα, ενώ το ΕΣΕ λαμβάνει υπόψη για έναν τέτοιο υπολογισμό, σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 14 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, τις πληροφορίες που αφορούν το έτος αναφοράς Ν-2 (βλ. σκέψη 48 ανωτέρω), εντούτοις, όσον αφορά τη συμμετοχή ιδρύματος σε ΘΣΠ που έλαβε χώρα κατά το έτος Ν-1, θα όφειλε να λάβει υπόψη πληροφορίες σχετικές με διαφορετική περίοδο, ήτοι με το έτος Ν-1.

78 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το άρθρο 12, παράγραφος 2, και το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 έχουν την έννοια ότι δεν επιτρέπουν στο ΕΣΕ να λάβει υπόψη τη συμμετοχή ιδρύματος σε ΘΣΠ η οποία έλαβε χώρα το 2018 για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς του ιδρύματος για την περίοδο συνεισφοράς 2019.

– Επί της νομιμότητας του άρθρου 12, παράγραφος 2, και του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 υπό το πρίσμα του άρθρου 103, παράγραφοι 2 και 7, της οδηγίας 2014/59

79 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αν το άρθρο 12, παράγραφος 2, και το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 έχουν την έννοια ότι δεν επιτρέπουν να ληφθεί υπόψη η συμμετοχή ιδρύματος σε ΘΣΠ η οποία έλαβε χώρα το 2018 για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς του ιδρύματος για την περίοδο συνεισφοράς 2019, οι εν λόγω διατάξεις αντιβαίνουν στο άρθρο 103, παράγραφοι 2 και 7, της οδηγίας 2014/59.

80 Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως διαρθρώνεται σε δύο σκέλη, εκ των οποίων το πρώτο αφορά παράβαση της απαίτησης του άρθρου 103, παράγραφοι 2 και 7, της οδηγίας 2014/59, κατά την οποία οι εκ των προτέρων εισφορές πρέπει να προσαρμόζονται στο προφίλ κινδύνου κάθε ιδρύματος, και το δεύτερο αφορά παράβαση της προϋπόθεσης του άρθρου 103, παράγραφος 7, στοιχείο η΄, της οδηγίας 2014/59, κατά την οποία για τον καθορισμό των εκ των προτέρων εισφορών πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι ένα ίδρυμα συμμετέχει σε ΘΣΠ.

81 Το ΕΣΕ και η Επιτροπή αντικρούουν την ανωτέρω επιχειρηματολογία.

82 Δεδομένου ότι τα δύο σκέλη του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως συνδέονται στενά μεταξύ τους, πρέπει να εξεταστούν από κοινού.

83 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά την αποσαφήνιση των κανόνων προσαρμογής των εκ των προτέρων εισφορών στο προφίλ κινδύνου με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2015/63, κατ' εφαρμογήν της εξουσιοδότησης που προβλέπεται στο άρθρο 103, παράγραφος 7, της οδηγίας 2014/59, η Επιτροπή διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια όταν καλείται να προβεί σε σύνθετες εκτιμήσεις και αξιολογήσεις (πρβλ. απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2023, Landesbank Baden-Württemberg κατά ΕΣΕ, T-389/21, EU:T:2023:827, σκέψεις 105 έως 111).

84 Τούτο ισχύει και όσον αφορά την εξουσία της Επιτροπής να καθορίζει τις ημερομηνίες αναφοράς για τη συνεκτίμηση των πληροφοριών που είναι κρίσιμες για την προσαρμογή των εκ των προτέρων εισφορών στο προφίλ κινδύνου, συμπεριλαμβανομένης της ημερομηνίας αναφοράς για τη συνεκτίμηση της συμμετοχής ενός ιδρύματος σε ΘΣΠ.

85 Πράγματι, αφενός, ο καθορισμός αυτός αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της μεθόδου προσαρμογής των εκ των προτέρων εισφορών στο προφίλ κινδύνου, η οποία προϋποθέτει, στο σύνολό της, σύνθετες εκτιμήσεις και αξιολογήσεις (πρβλ. απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2023, Landesbank Baden-Württemberg κατά ΕΣΕ, T-389/21, EU:T:2023:827, σκέψεις 105 έως 111).

86 Αφετέρου, το άρθρο 103, παράγραφος 7, στοιχείο η′, της οδηγίας 2014/59 απλώς και μόνον αναφέρει ότι, όταν η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις προκειμένου να εξειδικεύσει την έννοια της προσαρμογής των εκ των προτέρων εισφορών ανάλογα με το προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων, πρέπει να λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι ένα ίδρυμα αποτελεί μέρος ΘΣΠ, χωρίς ωστόσο να διευκρινίζει το χρονικό σημείο κατά το οποίο πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το συγκεκριμένο γεγονός.

87 Υπό τις συνθήκες αυτές, όσον αφορά τις ημερομηνίες αναφοράς για τη μέθοδο προσαρμογής των εκ των προτέρων εισφορών δυνάμει του άρθρου 103, παράγραφος 7, της οδηγίας 2014/59, και ιδίως την ημερομηνία αναφοράς για τη συνεκτίμηση της συμμετοχής ενός ιδρύματος σε ΘΣΠ, ο έλεγχος του δικαστή της Ευρωπαϊκής Ένωσης περιορίζεται στην εξέταση του αν, κατά την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας που της παρέχεται, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη ή προέβη σε κατάχρηση εξουσίας ή ακόμη αν υπερέβη προδήλως τα όρια της διακριτικής ευχέρειάς της (πρβλ. απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2023, Landesbank Baden-Württemberg κατά ΕΣΕ, T-389/21, EU:T:2023:827, σκέψη 112).

88 Επομένως, εναπόκειται στην προσφεύγουσα να αποδείξει ότι το άρθρο 12, παράγραφος 2, και το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 ενέχουν πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ή εκδόθηκαν κατά κατάχρηση εξουσίας ή βαίνουν προδήλως πέραν των ορίων της διακριτικής ευχέρειας της Επιτροπής.

89 Συναφώς, υπογραμμίζεται κατ' αρχάς ότι, στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2015/63, η Επιτροπή όντως έλαβε υπόψη τη συμμετοχή των ιδρυμάτων σε ΘΣΠ ως κρίσιμο στοιχείο στο πλαίσιο της προσαρμογής των εκ των προτέρων εισφορών στο προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων.

90 Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, ορισμένες υποχρεώσεις που δημιουργούνται από ίδρυμα που συμμετέχει σε ΘΣΠ εξαιρούνται από τον υπολογισμό των βασικών ετήσιων εισφορών. Επιπλέον, το άρθρο 6, παράγραφος 5, στοιχείο β′, και το άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχείο β′, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού λαμβάνουν υπόψη τη συμμετοχή ιδρύματος σε ΘΣΠ κατά την προσαρμογή της βασικής ετήσιας συνεισφοράς στο προφίλ κινδύνου του ιδρύματος.

91 Περαιτέρω, είναι αληθές ότι, σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, κατά τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών η συμμετοχή σε ΘΣΠ λαμβάνεται υπόψη με καθυστέρηση, η οποία αντιστοιχεί στην περίοδο μεταξύ της ημερομηνίας αναφοράς των οικονομικών καταστάσεων που μνημονεύονται στη διάταξη αυτήν και της ημερομηνίας υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών.

92 Ωστόσο, η ως άνω προσέγγιση δικαιολογείται από την ανάγκη καθορισμού κοινής ημερομηνίας για όλα τα οικεία ιδρύματα, η οποία καθιστά δυνατή τη σύγκριση των δεδομένων και των πληροφοριών που αυτά παρέχουν για τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών. Συγκεκριμένα, αφενός, από τις εκτιμήσεις που εκτίθενται στη σκέψη 75 ανωτέρω προκύπτει ότι σκοπός της κοινής αυτής ημερομηνίας είναι, μεταξύ άλλων, η παροχή στο ΕΣΕ της δυνατότητας να υπολογίσει με αξιόπιστο τρόπο τις εκ των προτέρων εισφορές βάσει των εγκεκριμένων οικονομικών καταστάσεων και να επιτύχει, ως εκ τούτου, τον σκοπό που μνημονεύεται στην ίδια σκέψη.

93 Αφετέρου, η καθυστέρηση για την οποία γίνεται λόγος στη σκέψη 91 ανωτέρω δεν είναι προδήλως απρόσφορη, δεδομένου ότι, σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, το ΕΣΕ λαμβάνει υπόψη τις πληροφορίες σχετικά με τις τελευταίες εγκεκριμένες και πιστοποιημένες οικονομικές καταστάσεις, με αποτέλεσμα ο υπολογισμός των εκ των προτέρων εισφορών να στηρίζεται στις πληροφορίες που σχετίζονται με το πρώτο έτος για το οποίο οι πληροφορίες είναι διαθέσιμες υπό εγκεκριμένη και πιστοποιημένη μορφή (βλ. σκέψη 45 ανωτέρω).

94 Τέλος, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε άλλα στοιχεία προκειμένου να αποδείξει ότι το άρθρο 12, παράγραφος 2, και το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, στο μέτρο που καθορίζουν το χρονικό σημείο κατά το οποίο πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η συμμετοχή ενός ιδρύματος σε ΘΣΠ, ενέχουν πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ή εκδόθηκαν κατά κατάχρηση εξουσίας ή βαίνουν προδήλως πέραν των ορίων της διακριτικής ευχέρειας της Επιτροπής.

95 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να απορριφθεί ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 12, παράγραφος 2, και του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63

96 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, κατ' ουσίαν, ότι το ΕΣΕ, καθόσον αρνήθηκε να λάβει υπόψη για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς για την περίοδο συνεισφοράς 2019 τη συμμετοχή της στο οικείο ΘΣΠ η οποία έλαβε χώρα το 2018, παρέβη το άρθρο 12, παράγραφος 2, και το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63.

97 Το ΕΣΕ αντικρούει την ανωτέρω επιχειρηματολογία.

98 Διαπιστώνεται ότι η συμμετοχή της προσφεύγουσας στο οικείο ΘΣΠ δεν έλαβε χώρα κατά το έτος αναφοράς N-2, ήτοι το 2017, δεδομένου ότι το ΘΣΠ δημιουργήθηκε το πρώτον το 2018.

99 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 43 έως 78 ανωτέρω, το άρθρο 12, παράγραφος 2, και το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63 έχουν την έννοια ότι δεν επιτρέπουν στο ΕΣΕ να λάβει υπόψη τη συμμετοχή της προσφεύγουσας σε ΘΣΠ, η οποία έλαβε χώρα το 2018, για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς για την περίοδο συνεισφοράς 2019.

100 Το ως άνω συμπέρασμα δεν αναιρείται από το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι οι διαθέσιμες στις 31 Δεκεμβρίου 2017 οικονομικές καταστάσεις της περιέχουν ορισμένες πληροφορίες σχετικές με τη δημιουργία του ΘΣΠ του οποίου είναι μέλος και ότι το ΕΣΕ όφειλε, ως εκ τούτου, να τις λάβει υπόψη για την περίοδο συνεισφοράς 2019.

101 Ειδικότερα, δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 1, σημείο 8, της οδηγίας 2014/59, το ΕΣΕ μπορεί να λαμβάνει υπόψη, για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς, μόνον τα ΘΣΠ που αδειοδοτήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 113, παράγραφος 7, του κανονισμού 575/2013.

102 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η σύσταση του επίμαχου ΘΣΠ κατέστη οριστική μόνον αφ' ης στιγμής η Τράπεζα της Ισπανίας επιβεβαίωσε, τον Μάρτιο του 2018, ότι η συμφωνία για τη σύσταση του ΘΣΠ πληρούσε τις απαιτήσεις του άρθρου 113, παράγραφος 7, του κανονισμού 575/2013.

103 Υπό τις συνθήκες αυτές, το ΕΣΕ δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο λόγω του ότι δεν έλαβε υπόψη τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στο οικείο ΘΣΠ, η οποία έλαβε χώρα το 2018, για τον υπολογισμό της εκ των προτέρων εισφοράς για την περίοδο συνεισφοράς 2019.

104 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, καθώς και η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

105 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα δικαστικά έξοδα του ΕΣΕ, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του τελευταίου.

106 Σύμφωνα με το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δέκατο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η Banco Cooperativo Español, SA φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ).

3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Kornezov Buttigieg Hesse

Petrlík Spangsberg Grønfeldt

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Ιανουαρίου 2025.

(υπογραφές)